

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala (przewodniczący)

SSN Marek Pietruszyński

SSN Andrzej Stępka (sprawozdawca)

Protokolant Klaudia Binienda

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 28 czerwca 2024 r.

w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w sprawie R. J. ukaranego z art. 92 § 1 k.w.

kasacji Prokuratora Generalnego wniesionej na korzyść ukaranego
od prawomocnego wyroku nakazowego Sądu Rejonowego dla Warszawy-
Śródmieścia w Warszawie z dnia 14 maja 2022 r., sygn. akt V W 1648/22,

**uchyla pkt II zaskarżonego wyroku nakazowego, to jest,
rozstrzygnięcie co do środka karnego, a kosztami sądowymi
postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.**

[J.J.]

UZASADNIENIE

R. J. został obwiniony o to, że w dniu 28 maja 2021 r. około godziny 11:45 na Al. J. w W. pojazdem marki F. o numerze rejestracyjnym W. nie zastosował się do znaku B-I „zakaz ruchu w obu kierunkach” - tj. o czyn z art. 92 § 1 k.w.

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie wyrokiem nakazowym z dnia 14 maja 2022 r., o sygn. akt V W 1648/22, uznał R. J. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu - i za to wymierzył mu karę grzywny 800 złotych. W pkt II orzeczenia, na mocy art. 29 § 1 k.w. orzekł zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres roku. Jednocześnie Sąd zwolnił obwinionego od ponoszenia kosztów sądowych, wydatkami postępowania obciążając Skarb Państwa (k. 22).

Oskarżyciel publiczny – Straż Miejska Miasta Stołecznego Warszawy - wniósł sprzeciw od tego wyroku nakazowego. Środek ten - jako wniesiony w terminie i przez podmiot uprawniony - został przyjęty (k. 27 - 28). W dniu 16 października 2023 r., przed rozpoczęciem przewodu sądowego na pierwszej rozprawie głównej oskarżyciel publiczny cofnął sprzeciw od wyroku nakazowego, co skutkowało uprawomocnieniem się tego orzeczenia (k. 39 - 40).

Na podstawie art. 110 § 1 k.p.w. Prokurator Generalny wniósł kasację zaskarżając powyższy wyrok nakazowy w części dotyczącej orzeczenia o środku karnym w postaci zakazu prowadzenia pojazdów (pkt II części dyspozytywnej), na korzyść ukaranego R. J. Na zasadzie art. 111 k.p.w., art. 526 § 1 k.p.k. oraz art. 537 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w. zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 28 § 2 k.w., polegające na orzeczeniu środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, pomimo braku przepisu szczególnego, który dopuszczałby możliwość orzeczenia tego środka za czyn stypizowany w przepisie art. 92 § 1 k.w.

W konkluzji zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się być w sposób oczywisty zasadna, co pozwalało na rozpoznanie jej w trybie art. 535 § 5 k.p.k. i uwzględnienie w całości.

Słusznie Prokurator Generalny zarzucił, że Sąd Rejonowy orzekając wobec R. J. środek karny zakazu prowadzenia pojazdów, pomimo braku ku temu podstawy prawnej, rażąco naruszył przepis art. 28 § 2 k.w.

Przepis ten stanowi, że środki karne przewidziane w Kodeksie wykroczeń można orzec, jeżeli są one przewidziane w przepisie szczególnym, a orzeka się je, jeżeli przepis szczególny tak stanowi. Brak natomiast takiego uregulowania w przepisie szczególnym uniemożliwia orzeczenie środka karnego przewidzianego w Kodeksie wykroczeń (*por. wyroki Sąd Najwyższy: z dnia 29 stycznia 2014 r., IV KK 423/13, LEX nr 1430394; z dnia 16 października 2014 r., II KK 275/14, LEX nr 1538425; z dnia 21 czerwca 2005 r., V KK 67/05, R-OSNKW 2005, poz. 1242; z dnia 28 sierpnia 2002 r., WK 28/02, OSNKW 2002, z. 11-12, poz. 108*).

Tymczasem R. J. został obwiniony o popełnienie wykroczenia z art. 92 § 1 k.w. W odniesieniu do tego wykroczenia żaden przepis szczególny nie przewiduje możliwości orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Wobec tego należy stwierdzić, że Sąd Rejonowy orzekł wobec R. J. środek karny, pomimo braku ku temu podstawy prawnej, czym rażąco naruszył przepis art. 28 § 2 k.w. Uchybienie to miało nie tylko rażący charakter, ale także – co oczywiste – istotny wpływ na treść orzeczenia.

W rezultacie, Sąd Najwyższy, uwzględniając kasację Prokuratora Generalnego wniesioną na korzyść ukaranego uchylił pkt II zaskarżonego wyroku nakazowego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie, to jest, rozstrzygnięcie o środku karnym, przy czym brak było podstaw do orzeczenia następczego.

O kosztach sądowych postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 638 k.p.k. w zw. z art. 121 § 1 k.p.w. obciążając nimi Skarb Państwa.

Marek Pietruszyński Dariusz Kala Andrzej Stępka

[J.J.]

(r.g.)

